

Elagu Jaapani ja Eesti sõprus!

Plaadifirmad Õunaviks Eestis ja Afterhours Jaapanis annavad 9. oktoobril 2013 välja Eesti artisti Pastaca ja Jaapani duo Tenniscoatsi koostööalbumi "Yaki-Läki".

Soomes elav eesti muusik **Pastacas (Ramo Teder)** on koos **Tenniscoatsiga (Saya ja Takashi Ueno)** koos musitseerinud juba mitmetel laividel nii Jaapanis, Eestis kui Soomes, laivide ja proovide käigus sündisid ka esimesed ühised lood. Sügisel 2011 sulgesid nad end Pastaca Teijo külas asuvasse kodustuudiosse ja tulid sealt nelja päeva pärast välja 12 valmis looga, mis kõik ka ühisalbumil esindatud. Lauldakse nii eesti, soome, jaapani kui inglise keeles (viimase osas väga kehv hääldus kõigilt osapooltelt). Neli lugu on instrumentaalsed. Märgime ka ära, et tookordsele Eesti ja Soome ühistuurile koos Pastacaga jõudis Tenniscoats tänu Tallinn 2011 Kultuuripealinna toetusele.

Õunaviksi poolt vaadates on koostöös **Afterhoursiga** kirjastatav ühisalbum vaimu kütkestav protsess, kus osapoolte mõningane geograafiline distant, ajaline nihe (-6h) ning keeleline ja kultuuriline taustsüsteemide erinevus on lisanud kogu ettevõtmisele kontinentidevahelise seikluse mõõtme. Kõige kiirematel päevadel, kui käis lugude lõplik lihvimine, oli Tenniscoats hoopistükis New Yorgis (+7h) kontserte andmas, nii et kõik osapooled asusid ööpäeva eri lõikudes. Aga kuna nad seal ühelegi kirjale nagunii ei vastanud, siis polnud sellest midagi.

Plaadi singliloost "Pihlaja" on valminud ka video. Lisaks on koostamisel erinevate "Yaki-Läki" lugude remixide EP, oma versiooni mõnest plaadi loost avaldavad kava kohaselt **Epifolium**, **Galaktlan**, **Imandra Lake**, **Kristjan Kalm**, **Taavi Tulev** ja **Argo Vals**, lisaks kaverid Jaapani-Inglise duolt **Fleck Fumie** ning ühte lugu kaverdab ka Pastacas ise.

"Yaki-Läki" Eesti esitlused toimuvad **9. oktoobril Tartus Genialistide klubis** ja **10. oktoobril Tallinnas Mustas Puudlis**. Kuna artistide kloonimine oleks läinud väga kalliks, oleme osapooled jaganud nii, et Tenniscoats esitleb plaati Tokyos ja Pastacas samal ajal Eestis. Eestis esineb nii Tartus kui Tallinnas lisaks Pastacale peagi soloalbumi jõudev ja Berliinis elav Eesti artist **William Must Hunt**, Tartus veel ka **Juhan Vihterpal** ning Tallinnas **Barbariz**. "Yaki-Läki" plaadi ja "Pihlaja" videoga saab tutvuda siin: ounaviks.ee/ov16.htm

Ueno, Ramo ja Saya Tokyo metros. Foto autor: kaasreisija

Ramo: “kas teeme nii... või naa?”

vaatan siin praegu, et Ramo on vastused teele pannud 2. oktoobri varahommikul täpselt kell 4.00.

mis oli selle plaadi tegemisel kõige keerulisem?

“keerulisim osa oli ikka see, et ma nagu ei tea ega tunnetata veel kogu seda jaapani viisakuskultuuri tausta, isegi Tenniscoatsiga, tüübid, kes on keskmise jaapanlasega võrreldes mega palju reisinud ja hullult palju muu kultuuriga suhelnud... aga näed siiski, isegi nendega suheldes, neid lugusi tehes ja lindistades ja koos esinedes ikka pidevalt pörkasin nende viisakuskultuuri otsa... noh näitena, et tahan teada, et kuida me teeme: kas nii... või naa? mille peale hakkab pikk jutt, et kuna see on nii ja niinii, siis nii ja nii, aga vastust minu küsimusele nagu ei tule, siis ma jälle kordan oma küsimust ja neilt hakkab täpselt sama jutt uuesti ja jälle vastust nagu küsimusele ei...:) ...selliseid asju juhtus ka siis, kui avaldasime arvamust, et mismoodi miskit lugu peaks mängima ja siis ma oma eesti matsu robustsusega peale lennates ilmselt ikka mitmeid kordi tekitasin neis pahameelt, võibolla isegi solvumist... väga vabandan nende ees veel kord :)... olen loll eestlane! :) very sorry Saya ja very sorry Ueno about my stupid unpolite meaning!”

mis oli kõige mõnusam?

“mõnus oli jälle just selliste mingis mõttes väga teistsuguste, aga samas üllatavalt sarnaste tüüpidega kogu seda asja teha, kuulata, mida nad arvavad ja mõtlevad ja kogu see suhtumine ja suhtlemine nii muusikas kui sõnades ja tegudes!”

mis su enda lemmiklugu või lood on ja miks?

“mu lemmiklugu sellelt plaadilt on “Targem on tulla”... teagi täpselt miks, seal kuidagi see muusika mis nagu hetkel kütab... tegime selle loo viimasel ööl Sayaga kahekesi koos ja nii ta tekkis, et lihtsalt mängisime ja hommikul, võibolla nats liiga kiirelt, enne nende äraminekut, sai veel ära lindistatud, nii et see viimane lugu oligi kaa... äkki sealt oleks minu jaoks just veel järjest paremaks läinud... :) kokkuvõttes ta sai küll pisut konarlikult linti, aga mulle niiõelda selle muusika meeldib.”

kas sul on ka tunne, et Jaapani ja Eesti inimestel on mingi omamoodi hea klapp?

“nii palju kui ma eri maaosa inimesi tunnen või suhelnud olen, ei oska ma tegelt ühtegi kultuuri nii väga eelistada või kinnitada, et just Eestil oleks näiteks Etioopia või Poolaga suur sarnasus... aga Jaapanil ja Eestil... miskit kindlasti, aga samas see viisakuse asi seal ikka nii sees ja see nii oluline ja suur ja Eestis kuidagi ikka palju seda mitteviisakust... noh ma isa kaa...”

ja mis sul seal praegu toimub ka?

“käisin täna näitust alla võtmas ja kuna olin sinna seinapeale joonistanud, siis pidin seina uuesti valgeks maalima ja värvi-purki avades kuidagi nimetissõrme tõmbasin lõhki ja nüüd ei saa üldse kitri mängida... :(loodan, et esitlusteks paraneb ära.”

Saya: “kui me enam ei aruta”

Saya aga vastas 5. oktoobri õhtul, kohe pärast Tenniscoatsi laivi Šotimaal, täpselt 19.30 Eesti aja järgi.

mis oli selle plaadi tegemisel kõige keerulisem?

“Tenniscoats ise on juba koostööprojekt, minu ja Ueno oma. nii et sa võid ette kujutada, kui keeruline võib olla Ramol teha koostööd meie, kahe väga erineva inimesega! kui käisime Soomes ja olime mõned päevad koos Ramoga, siis me vaidlesime päris palju, kuidas me peaks meie ühiseid lugusid laivil esitama.

aga salvestamine ise läks jälle väga ruttu minu mälu järgi. kui me enam ei aruta asju vaid juba musitseerime koos, siis meil sujus kõik väga kiirelt ja lihtsalt.”

mis oli kõige mõnusam?

“Ramol on kodustuudios palju igasugu lahendaid ja omapäraseid instrumente. nii et kõigepealt me tundisime palju rõõmu nende pillidega tutvust sobitades. ja siis jõudsime neid mängides uute ja lõpuks ka päris valmis lugudeni.

nende maja asub väikses Teijo nimelises külas, suure metsa ja järve ääres. väga ilus koht, tundisime end seal salvestades väga hästi, rääkisime juttu, sõime igasugu põnevaid toite, olime koos tema perega... ja ühe salvestuspauzi ajal läksin üksi jalutama ja eksisin mõneks ajaks täiesti ära, ka see oli minu jaoks põnev kogemus!”

mis teie enda lemmiklugu või lood on ja miks?

“mulle meeldib väga see pikem instrumentaalne impro, mille oleme jaotanud kaheks: “Jõgijääs (impro a)” ja “Läki-läki (impro b)” – sest need on samasugused nagu see värske õhk, mida Teijos hingasime. võrreldes teiste lugudega on nende kõla nii puhas ja ilus.”

kas sul on ka tunne, et Jaapani ja Eesti inimestel on mingi omamoodi hea klapp?

“no ma pole kindel, kas minu tunnetus klappib jälle teiste inimeste tunnetusega! aga kui käisime Tallinnas, siis meil õnnestus külalistena olla ühel õhtul Õunaviksi kogumiku “Toatuur 2” esitlusel ja sellele järgneval peol, kuhu kogunes palju erinevaid muusikuid.

nii et saime Uenoga selle ühe õhtu jooksul näha ja kuulda mitmete kohalike trubaduuri esinemisi – meil vedas! see avaldas tõesti muljet ja me tundisime, et oleme nende inimestega ühel lainel.”

ja mis teil seal praegu toimub ka?

“me elame põhiliselt justkui Tokyos, aga tuuritame samas suure osa ajast mööda maailma ringi. praegu oleme UK–Šotimaa tuuril ja anname koos erinevate sõpradega kontserte. siit läheme tagasi Tokyosse ja sealt kohe edasi Kirde-Jaapani tuurile.

oleme proovinud siin mängida just tekkinud uusi lugusid ja tunneme ise, et oleme heas konditsioonis!”

